

چهارشنبه 17 آذر 1395 - 7 ربیع الاول 1437 - 7 دسامبر 2016

با آغاز سلسله قاجاریه، تهران به عنوان پایتخت کشور، معرفی شد و پادشاهان در آن، اقامت داشتند.

آغا: تأسیس، "تهران جدید" در زمان سلطنت ناصرالدین شاه قاجار (1246 ش)،
با آغاز سلسله قاجاریه، تهران به عنوان پایتخت کشور، معرفی شد و پادشاهان در آن، اقامت داشتند. این روال بیش از هفتاد سال ادامه یافت تا این که در بیست و یکمین سال سلطنت ناصرالدین شاه قاجار، بر اثر فزونی جمعیت، وی تصمیم گرفت که شهر را وسعت داده و شهری با نام خود در کنار تهران قدیم یا عتیق بنا کند. از این رو، در این روز برابر با یازدهم شعبان 1284 ق کنگ توسعه تهران و احداث شهر جدید با نام دارالخلافه ناصری را به زمین زد و از این پس، تهران به این نام خوانده می‌شد. بدین ترتیب، شهر تهران از اطراف توسعه یافت و خندق‌هایی در جهات مختلف ایجاد گردید. همچنین در هر طرف شهر، سه دروازه با شکل‌های زیبای مشرق‌زمینی و کاشی‌کاری و مناره کوچک ساخته شد و شهر، وسعت یافت.

تصرف "ایسلند" توسط آمریکا در جنگ جهانی دوم (1941 م) کشور ایسلند از اواخر قرن نهم به عنوان محل سکونت برخی از مهاجران اروپایی برگزیده شد و از نیمه قرن دهم میلادی به مدت بیش از 330 سال از دولتی مستقل برخوردار بود. اما در سال 1263 م بر اساس قراردادی که به "معاهده کهن" معروف شد به عنوان بخشی از نروژ تلقی گردید. در سال 1381 م نروژ و ایسلند به تصرف دانمارک درآمدند و این وضعیت برای ایسلند تا نیمه قرن بیستم ادامه داشت. پس از شروع جنگ جهانی دوم و اشغال دانمارک توسط آلمان، ارتش انگلستان نیز با توجه به موقعیت استراتژیک ایسلند در جریان جنگ به تصرف آن مبادرت ورزید. اما در 7 دسامبر 1941 کنترل نظامی ایسلند به آمریکا واگذار گردید. در 17 ژوئن 1944، ایسلند با لغو یک جانبه قرارداد 1918 م به استقلال دست یافت. بر اساس قرارداد 1918 امور دفاعی و سیاست خارجی ایسلند در اختیار دانمارک قرار داشت.